

NARODNI LIST

NEZAVISNI DNEVNIK

Br. 52.

Šibenik, ponedjeljak II. VI. 1928.

God. I.

PРЕТПЛАТА:
 mjesečno Din 30.—
 tromjesečno 80.—
 Za inozemstvo dvostruko

Borba između vlade i opozicije prenesena u fin. odbor

Opozicija ogorčeno napada vladu zbog nečuvenog škandala u Narodnoj Skupštini.

BEOGRAD, 11. Nepamćeni događaji u historiji parlamentarizma, koji su se odigrali u subotu prije podne u Narodnoj Skupštini, gdje je vlast na brutalan način pomoću žandarma dala izbaciti narodne poslanike iz Skupštine, kojom je prilikom bio posl. Kokanović gotovo gol po žandarima iznešen iz parlementa, izazvali su u cijeloj javnosti, i u svim političkim krovovima mučan dojam. Ti događaji imali su vidnog odraza na sjednici Finansijskog Odbora, gdje je došlo do žestokog napadaja opozicije na vlast, zbog njezinog nečuvenog postupka prema narodnim predstavnicima.

Čim je Dr. Subotić otvorio sjednicu, ustanu poslanici Dr. Svetislav Popović i Čeda Kokanović i tražni odlučno da se sjednica prekine u znak protesta zbog prijepodnevnih događaja u Skupštini. Tom prilikom dolazi do burnih objašnjavanja iz-

među poslanika opozicije i vlade. Vladini poslanici su očito deprimirani i utučeni. Pod dojmom teških događaja u Skupštini i pred oštrim protestima opozicije nemoćni su. Dr. Subotić, predsj. financ. odbora nije kada da reagira na opravdane i ogorčene proteste opozicije.

Č. Kokanović uzvukuje predstavnicima vlade: „Danas ste me izbacili sabljama, a sutra ćete s puškama“. Osim njega govorili su, oštrosuđujući hegemonistički i ne-parlamentarni rad vlade, poslanici Sv. Popović, Neuderfer, P. Radić, Demetrović, Dr. Drljević. Za čitavo vrijeme njihovih govora, kod spomena vlade, dolazi do burnih upadica i protesta sa strane opozicije.

Sjednica je zaključena u najvaćoj nervozi, bez da je donešen i jedan zaključak, a slijedeća je zakazana za danas u 5 sati poslije podne.

mogao očekivati u prvi mrah onaj uspjeh koga je, da slobodno rečemo, veliki predavač postigao.

Danas je život i odviše prozaičan, pa da se je moglo pomisliti na važnost predavanja o jednom pjesniku sanjaru i idealisti. Ko pita danas više za sanje i ideale! Najposlije, ako ima još takovih „nepraktičnih“ ljudi neka uzmu knjigu pjesnikovu, pa nek je sami čitali! Ali je to sinoć ispalo sasvim obratno. Predavač nam je pokazao i potumačio kako naš Kranjčević nije pjesnik samo idealista i sanjar i „pjesmopisac“ onoga svega u prirodi što su već davno ostali pjesnici na svoj liri odudarili. On nam je sinoć otkrio Kranjčevića kao filozofa i dubokog posmatrača koji samo u savršenoj pjesničkoj formi koa takav iznosi pojave u ljudskom životu. Ono čime se mi danas ne samo nejrađe zanosimo nego gotovo i čemu se isključivo odajemo, pronašao nam je predavač kod pjesnika Kranjčevića. Kritika, protest i još više revolt, sve je u Kranjčevićevoj pjesmi. Kranjčević učinio je, on, savremenim. Tako da se izrazimo, prikazao ga je pjesnikom danas....

Ali, ne samo to. Predavač, upravo nemilo, dirnuo nas je u naša srca, kad nam je otkrio kako i zbog čega mi danas ne možemo doći do prave i izrazite Kranjčevićeve pjesme. Nemožemo mi danas da rečemo — „e pa dobro, nabavićemo mi pjesnikova djela. Čitaćemo ih, naslađivaćemo se!“ Kranjčević, koji je umro epohalne godine 1908, kao pjesnik današnjice bio je cijelog svoga vijeka progonjen i kao nosioc revolte. A revolucionari se ne trpe ni poslije 1918. godine, a kamo li još prije, On je bio šikaniran, njegova sudjela bila sakrivana. I danas, među njegovim nažalost i u zadnje doba štampanim pjesmama nema njegovih najjačih i najvrijednijih pjesama. Kranjčevića, dakle, nemožemo potpuna čitati. Za njega smo potpuno saznali tek iz sinočnjeg predavanja, da je on pjesnik filozof i svjetska veličina.

Ovo je siječki okvir prvog predavanja. Gospodina predavača, što se tiče njegovog načina predavanja u jasnoći, ljepoti izraza i pronuncijske imaćemo sreće da ga čujemo još i kod drugih predavanja, a osobito kod večerašnjeg što će ga održati u gradskom kazalištu. Ali radi onoga što je on sinoć kazao o Kranjčeviću, jednodušna je želja sve cijele publike koja je sinoć tome predavanju prisustvovala, da on to predavanje o Kranjčeviću na kraju ponovi, tim više što je ono nešto novoga koje je naš autoritativni naučenjak i predavač u toj temi prvi put izvan Zagreba iznio kod nas u Šibeniku. To je je želja svih, i ako bi mu bilo toško neka oprosti, jer sam je krije kako je sinoćna publike ostala inticirana kako neko i sinoć reče, „Kranjčevićiznom“.

Ne do stepena revolte, ali ipak....

Pred današnjom sjednicom Skupštine.

Opozicija podnijela novih 20 hitnih predloga. Jučerašnja sjednica Vlade.

BEOGRAD, 11. Jučer je održana sjednica ministarskog savjeta, na kojoj je raspravljanjo o mjerama, koje vlast kani poduzeti protiv tehničke opstrukcije opozicije u parlementu. Doznaće se da su Vukićević i Grol tražili najenergičnije mјere protiv opozicije, i to je stanovište bilo prihvaćeno od svih ministara. Zaključeno je također, da se na dnevni red današnje sjednice skupštine stavi optužnica protiv Dra Subotića.

Raspravljalo se također o predlogu demokratskih ministara, da se izvjeni poslovnik, te je donešen zaključak da se taj predlog stavi čim prije na dnevni red u Skupštini.

Opozicija međutim svom žestinom nastavlja borbu protiv vlasti i postavila oko 20 novih hitnih predloga tako, da Narodna Skupština neće moći da pređe na dnevni red prije tri do četiri sedmice.

Budući pak da je oamorica opozicionih poslovnika, koji su u subotu prije podne bili izbačeni po žandarima iz parlementa, odlučila da ponovno sudjeluje na današnjoj sjednici Skupštine, pa makar

i uz najtežu cijenu, smatra se, da će danas doći do teških i neviđenih prizora, koji bi mogli imati i sudbonosne posljedice.

Sudbonosni dogadjaji na krajnjem Istoku.

LONDON, 10. Polvrađaju se vijesti, da je Čan Co Lin umro od zadobivenih rana prigodom posljednjeg atentata, koji je izvršen na njegov vlast, s kojim je bježao iz Peking-a, poslije pobede južnih četa.

Prilike u Kini poslije njegove smrti još su se više zaoštrole. Postoji opasnost sukoba između nacionalističkih generala Fenga i Jenga.

Zapovjednikom Pekinga imenovan je general Čang-Cen, šef generalštaba šangajske vojske.

Vijesti o događajima u Kini raznovrsne su i teško se dadu provjeriti. Ali nema sumnje, da se očekuju na krajnjem istoku događaji od sudbonosnih posljedica tim više, što je došlo do oštrog sukoba između Japana i Amerike zbog Mandurije.

Prvo predavanje sveuč. prof. dra. Dvornikovića O pjesniku Silviju Kranjčeviću.

ŠIBENIK, 11. Univerzitetski profesor g. Dr. Dvorniković sinoć je u Gradskom Kazalištu održao svoje prvo predavanje od niza predavanja koje će održati među nama. Govorio je o pjesniku Silviju Kranj-

čeviću. Premda je već unaprijed bilo objavljeno i u glavnome predskazano u kome se smislu imalo ovo predavanje očekivati, ipak sama činjenica da je riječ o jednom pjesniku, i ako našem, nije se

Nasilje vlasti na Općinsku Upravu u Promini

zato jer općina nije cincarsko-radikalna. — Čudotvorna zapelnica: „ili odu prije svršetka izbora“. — Nakon 7 mjeseci dolazi rješenje „pravodobno uloženog utoka“ sa kojim sreski pozlavar u Kninu g. Kustić traži, da se uprava ponovno konstituiše u nadi isfabriciranja radikalnog načelnika u čisto hrvatskoj općini!

Na izborima 6 studenog 1927. lista Ivana Čorića dobila je apsolutnu većinu i to 13 vijećnika, na žalost vlastodrščima. Na sjednici općinskog vijeća 14. studenog, kojoj je prisustvovao od političke vlasti g. Kustić, izabran je za načelnika g. Ivan Čorić, te 6 prisjednika. Nakon izbora uzeo je riječ poglavara, čestitao upravi na izboru, preporučio vršenje dužnosti te primio zakletvu uprave. Uprava je otposala brzojav Nj. Vel. Kralju i sjednica bila zaključena a zapisnik sjednice bio zakonito potpisat također i od poglavara g. Kustića.

Kod izbora opć. prisjednika opozicija na čelu sa Markom Škovrljem je napustila sjednicu iz čemera i jada, da neće moći i nadalje u Promini pašovati i vijećnička većina je u zapisniku primjetila, da se to kosi s § 43 opć. izb. zak. Na slijedećem zasjedanju opć. vijeća, većina je poništila mandate Marka Škovrlja i drugova na temelju citiranog paragrafa i pozvala njihove zakonite zamjenike. Marko Škovrlj za sebe i družinu je podnio priziv protiv ove odluke i sreski poglavar sa rješenjem 17423/27 od 23 XII. 1927. osnažuje njihov utok radi manjkavosti na pozivu za opć. vijeće. Opć. komesar (radikal) je slao pozive novoizabranim vijećnicima i na svakom pozivu je stajalo što sam poglavar u rješenju priznaje: Upozoruje Vas se na propise § 43. cit. zak. po kom gubite svoj vijećnički mandat i za 3 godine ne možete biti izabrani a osim toga udariće vam se globa do 500 Din. ako bez valjanog opravdanja ne pristupite na sjednicu. Gosp. „sreski“ je našao *ovo manjkavim*, jer nije na pozivu stajalo: „ili odu prije svršetka izbora“!

Kad se nije moglo pomoći Marku Škovrlju da postane načelnik, jer kod izbora narod određuje, moralo mu se pomoći, da ostane bar vijećnik da čestito sjeme ne izgine u Promini. Interesantno je, da g. poglavar nije došao na pargraf, koji zabranjuje vršenje funkcije opć. vijećnika, ako se dotični nalazi pod sudskom istragom? A baš g. Škovrlj se nalazi pod istragom radi opć. novca, što je i vrabcima u kotaru kninskog poznato pa i samom g. poglavaru.

Kroz 7 mjeseci poglavarstvo je pravilo poteškoće opć. upravi a da to može opravdati g. Škovrlj je „zvanično“ prešao u radikale pred 15 dana sa svojim stalnim vijećnicima i tako ima poglavar izgovor, da štiti policaj-radikaliju a to je njemu glavna dužnost. U toj svojoj

dužnosti je tako daleko zašao da nakon sedam mjeseci što zakonito postoji načelnik i opć. prisjednici, donosi rješenje br. 16896/27 (daklen 1927 god.), a ovo prima opć. uprava 20 V. 1928., 7 mjeseci nakon rješenja sa kojim poništava izbor načelnika i opć. prisjednika radi one iste zapelnice: „ili odu prije svršetka izbora“! i traži da se sazove vijeće radi izbora uprave. Da bude još veća ironija navađa u rješenju da ne važi ni elementarna norma svih zakona „ignoren-tia legum non ex-cusat“.

Jedan te isti poglavar g. Kustić donio je oba navedena rješenja. Zašto u prvom rješenju br. 17423/27 od 24 XII. 1927. (općina primila 25. 12.) nije donio odmah, da izbor načelnika i opć. prisjednika nije redovit nego nakon punih sedam mjeseci? Donio je to rješenje zato, jer misli da će baš sada novopečena radikalija pomoći pučkaša dobiti načelnika u čisto hrvatskoj općini.

(Vara se g. Kustić, jer u prvom redu ima riječ i g. Veliki župan). Drugu riječ ima sama opć. uprava, jer nema nitko toga prava, da načelniku nametne dnevni red sjednice. Ako vlastodržcima ne bude pravo, ostaje im još jedino pravo na zakonu osnovano a to je da se opć. vijeće raspusti, raspišu izbore a onda će dobiti od naroda doličan odgovor kao i u Milni.

Kazala je svoju Milna - kazati će i Promina.

Oklaj (Promina) 25 svibnja 1928.

Krste Radas
obl. poslanik, opć. prisjednik.

† MILE ĆAKIĆ.

Na 3. juna o. g. preminuo je u Đevrskama Mile Ćakić, uzor čovjek i najzaslužniji dobrovoljac i heroj cijele Sjeverne Dalmacije.

Za vrijeme mobilizacije austro-mađarske vojske 1912. zbog Crne Gore bio je optužen, da radi o velezrađaji, pa je spač pod podezrenje i zatvor „kriegsgerichta“. Ali blagodareći skoroj demobilizaciji i zauzimanju veležužnog gospodina Dr. Dušana Baljka, ondašnjeg zastupnika u carevinskom vijeću, bude naskoro po demobilizaciji vojske otpušten iz tamnice.

Kad je 1914. g. nastao svjetski rat i sljedila mobilizacija austro-mađarske vojske, Mile je također pozvan u tadašnju vojsku, ali ga za neko vrijeme nije ni jedna vojna jedinica htjela da primi, gledajući u njemu izdajnika. Napokon ga ipak dodijele jednoj vojnoj jedinici i upute na front prema Srbiji. Jednom pri-godom, kao vođa patrole izvidnice, prebjegne sa čitavom desetinom braći preko Drine, preda se i odmah (1914.) u Nišu

se upiše u dobrovoljce, bude upućen ka bugarskoj granici, a kasnije konbinovan u „Dobrovoljački odred“ pod komandom junačkog vojvode Vojina Popovića „Vuka“. Bio je mučenik albanske Golgotе, borac solunskog fronta i pobjednik srpskog Kajmakačalanu.

U krvavoj bitci na Gruništu, gdje je poginuo besmrtni heroj vojvoda Vuk, i pokojni Mile bio je ranjen na četiri mesta. Stoga je bio otpremljen u Francusku na liječenje. Kad je nastao slom solunskog fronta i pad Austro-mađarske monarhije 1918., bio je jedan od onih bijelih orlova, što nam krvavijeh krila doletješe s Istoča i doniješe slobodu.

Za hrabrost i junaštvo bio je odlikovan sa četiri ordena, a imao je čin rezervnog potporučnika. Kao dobrovoljac mogao je dobiti boračku parcelu zemljiste, ali se je on na tome zahvalio, iako je kod kuće dosta skromno živio.

Kao čovjek bio je tih i skroman i nikad se nije zametao svojim zaslugama. Kao što je na bojnom polju bio hrabar junak, uvitek u prvim redovima, tako je isto bio i voljan zemljodjelac. Po prirodi je bio veoma bistar i nadaren, a mnogo je i čitao, pa je stekao simpatije i poštovanje svih onih, koji su ga poznavali, a umjeli su cijeniti čestitost, čoštvo i junaštvo.

Ostavio je za sobom staru samohranu majku, jer je bio jedinac u majke.

Na grobu se sa pokojnikom oprostio prigodni slovom g. L. Ležić učitelj i g. Sava Dobrijević.

Ožalosćenoj majci i rodbini naše saučešće, a dragom i zaslužnom pokojniku vječna pamjat i slava.

Još jedna naša sramota.

Kako smo dočekali

Kosta i Lebriksa.

Povodom nizernog dočeka heroja zraka Kosta i Lebriksa u Beogradu, beogradska „Reč“ od 31. maja donosi jedan članak, pod gornjim naslovom, koji prenosimo ovdje u cijlosti, da naša javnost vidi, dokle dopire nehaj i nerazumijevanje naše vlasti. Taj članak glasi:

„Pronoseći na svom ponositom „Bregeu“ francusku trikoloru otoči cijelog svijeta, Kosta i Lebriks, divni francuski junaci dočekivani su svugdje sa kraljevskim počastima. Latinska Amerika danim je plivala u ekstatičnom oduševljenju noseći ih na rukama, u Njujorku, kao i u Tokiju stotine hiljada klicalo je u njihovu počast, u Bukureštu dočekao ih je princ Nikola, knez Bibeska i ceo generalitet, u Varšavi članovi Vlade i Parlamenta, a juče je u Zlatnom Pragu predsjednik Masarik privedio banket u njihovu počast. U doba, kada avijacija žrtvuje svoje najbolje predstavnike da postigne što brže i sigurnije veze među najdaljenijim narodima, kad su njeni heroji pioniri nauke, civilizacije i kulture, kad se već jasno oscrtava njeni gospodarenje budućim trgovackim saobraćajem, pozdravi Kostu i Lebriksu nisu bili namijenjeni samo njima, nego i njihovoj plemenitoj domovini Francuskoj, koja je uvijek prva otvarala nove vidike čovječanstvu žrtvama svoje krvi.“

Prirodno bi bilo dakle, da smo mi srdačnije i spontanije od svih dočekali francuske poslanike, sa čijom nas Otadžbinom veže bratstvo oružja, vojni savez i srdačni odnosi, od koje i sad najvećim dijelom dobivamo svoje naoružanje, pa baš za našu avijaciju isti materijal, koji je pronio svijetom slavu Kosta i Lebriksa. Mjesto toga, njih je na „Bežanijsi“ dočekalo dvadeset lica, nijedan delegat vode, nijedan predstavnik vojničkog višeg vodstva a na banketu priredrenom u vijetu počast predstavljao je samo jedan potporučnik. I mi moramo, da se stidimo, kada čitamo pismo Lebriksa upućeno jednom svom prijatelju, koje tekstačno glasi:

„Poslije bratskog i srdačnog dočeka od strane kandidata prvog aeronautičkog puka i njegovih oficira u Novom Sadu, mi smo srečni odletjeli u prijestolnicu Srbije. Ali tamo smo na žalost našli samo Francuze iz francuske kolonije i na dočeku i na banketu. Prvi put smo imali prilike, da se odmorimo od ovacija, ali nam je žao, da je to bilo baš u Srbiji.....“

Naša Vlada, koja je ostala gluva na skandal sa profesorom Suzalom, neće reagirati ni na ovaj novi primjer njene nepristojnosti u međunarodnim odnosima. Njoj je dovoljno, da je banketu u čest slavnih Francuza predsedavao gospodin, koji zastupa firme protivničke materijalu, sa kojim su Kost i Lebriks letjeli. A da malicija bude još veća taj je gospodin tražio, da mu vazduhoplovna komanda plati dvadeset hiljada dinara za banket, koji je priredio Francuzima“. D.

Iz Betine.

Sjednica Crvenog Krsta.

BETINA, 7. lipnja.

Danas 7. ov. mj. održana je u Betini sjednica Crvenog Krsta, na kojoj je zaključeno, da se primanje dobrovoljnih doprinosova, kao i primanje novih članova odgodi za neizvjesno vrijeme, kad ekonomski prilike u narodu budu bolje. Osim toga je zaključeno da se poradi, da imamo direktni doticaj sa sreškim odborom Crvenog Krsta u Šibeniku, a ne da nekoje akte primamo preko raznih ureda i odbora.

Kod eventualija predao je član i odbornik mjesne organizacije Crv. Krsta g. Jakov Filipi pismenu ostavku i to radi slijedećih razloga: 1.) Sto je odbornik C. K. g. Mate Jakovčev izjavio općinskom redaru, kad je htio da predstavi predsjedniku C. K. spise radi razdoblja kukuruz, da u Betini ne postoji odbor C. K.; 2.) Sto je g. Mate Jakovčev preuzeo spise od redara, i da stvar nije prijavio predsjedniku C. K.; 3.) Sto je g. Mate Jakovčev razdijelio kukuruz bez prisutnosti predsjednika C. K., i ako je znao, da je isti za to opunomoćen od Sreskog Poglavarstva u Šibeniku; 4.) sto je g. Mate Jakovčev sastavio listu za razdoblju kukuruza bez znanja i predsjednika i odbora C. K.; 5.) Sto je g. Mate Jakovčev izostavio dosta siromašnijih obitelji, a dao onima, koji nisu gladni; 6.) sto smatra, da je svojih 40 Din. dao za gladne, a ne za one, koji

kukuruz daju životinjama.; 7.) što odnosi spisi glede razdoblja tog kukuruza, poslatog od Crvenog Krsta, nisu bili uručeni predsjedniku C. K. kao što je to moralno da bude, nego ih je g. Mate Jakovčev prigrabio i samovoljno izvršio razdoblju.

Op. Ur. Žalosno je, da se je sa strane nadležnih i u ovome slučaju uvela špekulacija u partijske svrhe. Ovaj slučaj sa

tim kukuruzom, koji je dao „Crveni Krst“ u Beogradu za gladne u općini Tijeanu radi toga, što je osim opće nerodice i grada otukao ovaj kraj, učiniće, da će ovaj narod odbiti se i od Crvenog Krsta. Mi o tome imamo svu silu dopisa, koje nismo mogli do sada da iznesemo, jer nismo imeli ni dovoljno vremena ni prostora. Ali ćemo se postarati da to što prije učinimo!

GRADSKA KRONIKA.

Program velikog pučkog koncerta „Filharmonije“. Kako smo već javili u našem listu, u srijedu 13. ov. mj., na dan 7. obljetnice oslobođenja Šibenika od talijanske okupacije, predaje „Filharmoničko Društvo“ u areni hotela „Kosovo“ veliki pučki koncerat, vokalno-instrumentalne muzike sa slijedećim programom:

- 1.) * * : Državna himna;
- 2.) Hervé: Ouverture, „Mamselle Nitouche“ (izvodi orkestar);
- 3.) Đordović, „Zarudela dunja ranka“ (pjeva mješoviti zbor);
- 4.) Gaunod: Fantazija iz opere „Faust“ (izvodi orkestar);
- 5.) Križković: „Utopljenka“ (pjeva muški zbor);
- 6.) Schuman: „Cigani“ (pjeva mješoviti zbor uz pratnju orkestra);
- 7.) Strauss: Potocuri iz operete „Šišmiš“ (izvodi orkestar),
- 8.) Mokranjac: „Primorski napjevi“ (pjeva mješoviti zbor);
- 9.) Bajer: Marš „Krka“ (izvodi orkestar).

Ulaznica po osobi stoji za arenu 10 Din, a za terasu 5 Din.

Početak u 8 i po s. na večer.

Ulaznice i programi dobiju se iste večeri na ulazu.

Držimo, da će građanstvo, kao i uvjek, i ovoga puta u velikom broju posjetiti ovaj koncerat naše „Filharmonije“ i tako doprinijeti svoj dio za napredak i uspjeh ovog zaslavnog, nacionalnog i kulturnog društva.

~~X~~ Veliki požar u centru grada. U subotu pos. podne oko 3. s. buknuo je nenadno u središtu grada veliki požar, koji je mogao da poprimi ogromne dimenzije i da prouzrokuje katastrofalne posljedice. Svatko, tko pozna položaj grada, gdje je požar nastao, može si tako zamisliti, što bi se bilo desilo, da se je požar pojavio u noći ili da je duvao jači vjetar. U tom bi slučaju bile zahvaćene sve okolišne kuće, koje su međusobno zbijene i povezane i mogao je izgoriti cijeli onaj dio grada.

Požar se pojavio oko 3 s. pos. pod. u kući Obrada Kneževića, ul. sv. Nikole br. 82, gdje su se nalazile magaze mjesnog trgovca g. Vase Čoka. Prvi su opazili gusto sukljanje dima iz III. kata ove kuće djeca: g. Frane Martinovića, pos. čin. u m., i odmah alarmirala cijelo susjedstvo. Na mjesto požara stigli su odmah vatrogasci i momčad ratne Mornarice iz Mandoline, koja je došla na posebnom tenderu sa svojim štrcaljkama. Kopnena je vojska međutim blokirala sve ulice, koje vode prema mjestu požara, kako bi bilo omogućeno vatrogascima i mornarima nesmetano gašenje vatre.

Požar je odmah zahvatio I., II. i III. kat gore spomenute kuće, a malo zatim počeo je da zahvaća i okolišne kuće, ali zahvaljujući velikoj požrtvovnosti vatro-

gasne čete i mornara, bila su zahvaćena samo 4 prozora kuće, vlasnosti pravoslavne crkve, na Dobriću br. 91, sa zapadne strane i nešto krova te obližnja kuća braće Žaje, Dobrić br. 89, na kojoj su izgorena samo dva prozora na II. i III. katu.

Kroz to vrijeme vatrogasci i redarstvo ispraznili su obližnje stanove i dali se na spasavanje materijala u magazi g. V. Čoka. Požar je pružao jezoviti prizor. Veliki plamen lizao je neprestano obližnje kuće i prijetio da svakog časa zahvati one stare istočene kuće i da pretvoriti u garište cijeli „Dobrić“. Požar je bio lokalizovan i u glavnom ugašen oko 5 sati, i tada je vojska napustila mjesto nešreće.

Vatrogasci i redarstvo su ostali na garištu cijelu noć i čekali, da nebi požar iz kakove varnice opet buknuo.

Najviše je postradao g. Vaso Čok, koji trpi štetu od 380.000 Din. U magazi se nalazio razni materijal kao porculan, staklarija, papir i t. d. Cijeli materijal magaze bio je osiguran kod osiguravajućeg društva „Jugoslavije“ u Zagrebu, dok se sama zgrada, koja je potpuno izgorila, nije bila uopće osigurana.

Osim vlasnika kuće g. Kneževića te g. Čoka najviše je postradala obitelj gde Maše Kukolj, koja stanuje u susjednoj kući, vlasnosti Pravoslavne crkve, a čije pokućstvo nije bilo uopće osigurano. Iako je njezino pokućstvo bilo na vrijeme spašeno, ipak će imati veliku štetu uslijed velike vode, koja je dopirala u njezin stan iz zapaljene kuće.

Uzrok požara nije se mogao ustaviti, ali po svemu izgleda, da je nastao uslijed kratkog spoja električne struje, jer od jutra toga dana nije nitko ulazio u magazu.

Djevojka, koja rađe ide u smrt, nego u tamnicu. 5. ov. mj. vodila se na Okružnom Sudu u Šibeniku rasprava radi nekog ubojstva u Perković-Slivnu, kojom prilikom bila je osuđena između ostalih i Mara Celić Antina iz istog sela. Ova osuđa bacila ju je u očaj, i ne htijuci da podnese ovu sramotu, sutradan, kad se je povratila iz Šibenika u svoje mjesto, izvršila je samoubojstvo bacivši se u seoski bunar. Robdina i ostali seljaci, koji su je na sve strane tražili, jer se dugo nije vraćala kući, našli su kod bunara njezine cipele i pregaču i odmah došli do otkrića, da se je djevojka bacila u bunar. Tijelo nesretne djevojke, kojoj njezin ponos nije dozvoljavao da preživi tu sramotu, da bude odvedena u tamnicu, seljaci su izvadili iz bunara i pokopali u seoskom groblju.

